

คู่มือการตรวจพิจารณา
ภาพยนตร์

คู่มือการตรวจพิจารณา

ภาพยนตร์

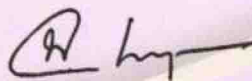

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

คำนิยม

คู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ เป็นหนังสือที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อ เป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ เรื่อง การกำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ ตามประกาศกฎกระทรวง แห่งพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ เนื่องจากการกำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ หรือที่เรียกกันทั่วไปว่าเรตติ้งภาพยนตร์ (RATING) เกิดขึ้นและนำมาใช้เป็นครั้งแรก ในประเทศไทย ดังนั้น เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานด้านการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ ผู้ประกอบการ ด้านภาพยนตร์ มีแนวทางและหลักการแนวคิดที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเพื่อให้ผู้ชม ภาพยนตร์ บิดา มารดา ผู้ปกครองเยาวชน ตลอดจนประชาชนผู้สนใจทั่วไปจะสามารถเลือก ชมภาพยนตร์ได้อย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องมีคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ขึ้น

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ขอขอบคุณ สำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ ที่ได้ดำเนินการจัดพิมพ์คู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ และขอ ขอบคุณคณะอนุกรรมการจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ที่กรุณา ให้ข้อมูล เรียบเรียงการจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์นี้ จะอำนวยความสะดวกต่อการดำเนินงานด้านภาพยนตร์ และการเลือกชมภาพยนตร์ที่เหมาะสมของประชาชนทั่วไป

(นางฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

ตุลาคม ๒๕๕๒

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม มีภารกิจดำเนินงานด้านวัฒนธรรม และการกำกับดูแลเกี่ยวกับการประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมทั้งกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นนายทะเบียนกลางและนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร ภารกิจที่สำคัญประการหนึ่ง ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ คือ การตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์โดยได้เริ่มดำเนินการตรวจพิจารณาภาพยนตร์มาตั้งแต่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นการตรวจพิจารณาภาพยนตร์แบบ CENSOR ต่อมาเมื่อมีการประกาศกฎกระทรวง การกำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ ในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ จึงเปลี่ยนการตรวจพิจารณาภาพยนตร์เป็นการกำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์หรือแบบ RATING ซึ่งนับเป็นการเปลี่ยนแปลงระบบการตรวจพิจารณาอนุญาตภาพยนตร์ เป็นครั้งแรกของประเทศไทย

ในการนี้ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ขึ้น เพื่อจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และนำเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ให้ความเห็นชอบเรียบร้อยแล้ว สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จึงได้ดำเนินการจัดพิมพ์คู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ขึ้น เพื่อเป็นคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ และเผยแพร่ให้กับผู้ประกอบการด้านภาพยนตร์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนทั้งประชาชน บิดา มารดา ผู้ปกครองเยาวชน และประชาชนทั่วไปได้เข้าใจหลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ตามหลักการที่เปลี่ยนแปลงเป็นระบบ RATING

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ขอขอบคุณ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ คณะอนุกรรมการจัดทำคู่มือฯ ในการจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการยกระดับการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ให้เป็นมาตรฐาน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ จะเป็นประโยชน์ต่อ การดำเนินงานด้านภาพยนตร์ที่เป็นส่วนสำคัญในเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของสังคมไทยต่อไป

(นายสมชาย เสียงหลาย)

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

ตุลาคม ๒๕๕๒

สารบัญ

คำนิยาม

คำนำ

ความสำคัญและความเป็นมา

หลักการและแนวคิดในการจัดประเภทภาพยนตร์

รายละเอียดลักษณะของประเภทภาพยนตร์

- ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู
- ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป
- ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป
- ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป
- ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป
- ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้มีอายุต่ำกว่าสิบปีดู
- ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ภาคผนวก

- กฎกระทรวง กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ.๒๕๕๒
- คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ที่ ๒/๒๕๕๒ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์
- คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ที่ ๓/๒๕๕๒ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์
- ตัวอย่างภาพยนตร์ที่จัดประเภทตามกฎหมายกำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ.๒๕๕๒
- สัญลักษณ์ของประเภทภาพยนตร์

๑

๒

๓

๓

๓

๖

๕

๑๑

๑๓

๑๕

๑๖

๑๗

๒๑

๒๓

๒๕

๒๘

ความสำคัญและความเป็นมา

สืบเนื่องจากการแก้ไขปรับปรุง พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ โดยเฉพาะในส่วนของการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ ได้เปลี่ยนจากระบบการตรวจพิจารณาในระบบการเซ็นเซอร์มาเป็นจัดแบ่งประเภทภาพยนตร์ ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ โดยได้กำหนดประเภทภาพยนตร์เป็น ๗ ประเภท ดังนี้

“มาตรา ๒๖ ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์กำหนดด้วยว่าภาพยนตร์ดังกล่าวจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู
- (๒) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป
- (๓) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป
- (๔) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป
- (๕) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป
- (๖) ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้มีอายุต่ำกว่าสิบปีดู
- (๗) ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

ความใน (๖) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ดูซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรส
หลักเกณฑ์ในการกำหนดว่าภาพยนตร์ลักษณะใดควรจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

เพื่อทำให้เกิดแนวปฏิบัติที่เป็นเอกภาพในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ คณะอนุกรรมการจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ได้จัดทำคู่มือในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ขึ้น สำหรับเป็นแนวทางในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ของคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ และเพื่อเผยแพร่อย่างกว้างขวางต่อไป

หลักการและแนวคิดในการจัดประเภทภาพยนตร์

การจัดประเภทภาพยนตร์ เป็นบทบัญญัติตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ ที่ได้กำหนดประเภทภาพยนตร์เป็น ๗ ประเภท โดยมีเจตนารมณ์สำคัญที่จะใช้เป็นเครื่องมือสำหรับให้คำแนะนำในการชม โดยเฉพาะพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ในการเลือกรับชมภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับวัยของผู้ชม โดยเฉพาะผู้ชมที่เป็นเด็กและเยาวชนในครอบครัว

หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์เป็นไปตามกฎกระทรวง กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ.๒๕๕๒ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมีเกณฑ์ ๖ ด้าน คือ

- (๑) ความรุนแรง
- (๒) เพศ
- (๓) ความมั่นคง
- (๔) ยาเสพติด
- (๕) ศาสนา ลัทธิความเชื่อ คำสั่งสอน
- (๖) ภาษา

ซึ่งแบ่งออกเป็นระดับต่างๆ คือ ระดับ ๐-๓ ตามตารางที่ปรากฏด้านล่างนี้

ตาราง : เกณฑ์การประเมินลักษณะของประเภทภาพยนตร์

	ความรุนแรง	เพศ	ความมั่นคง	ยาเสพติด	ศาสนา ลัทธิความเชื่อ คำสั่งสอน	ภาษา
ท	๑	๑	๑	๐	๑	๑
13+	๑	๑	๒	๑	๒	๑
15+	๒	๑	๒	๑	๒	๒
18+	๓	๒	๒	๒	๒	๓
20~	๓	๓	๓	๓	๓	๓

ทั้งนี้ เป็นไปตามรายละเอียดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ ดังนี้

รายละเอียดลักษณะของประเภทภาพยนตร์

ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู

๑. เนื้อหาส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีหรือศีลธรรมอันดีของชาติ

๒. เนื้อหาส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาสังคม ครอบครัว หรือ คุณภาพชีวิต หรือ การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ หรือ สิ่งแวดล้อม

๓. เนื้อหาส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ความรับผิดชอบ หรือจิตสำนึกเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือ ประวัติศาสตร์ของชาติ

ทั้งนี้ในด้านพฤติกรรม ความรุนแรง เพศและภาษาให้เป็นไปตามบริบทของ ภาพยนตร์ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป

ความรุนแรง ระดับ ๑

๑. อาจมีเนื้อหาที่เป็นไปตามบริบทของเรื่อง โดย

๑) ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้โดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ

๒) ไม่แสดงขั้นตอนการกระทำ และผู้ถูกกระทำ

๒. อาจมีเนื้อหาสาระที่ทำให้ผู้ชม เกิดความรู้สึกละอายใจ โดยหากการแสดง ขั้นตอนการกระทำ และผู้ถูกกระทำต้องไม่เน้นผลจากการกระทำนั้นด้วยเทคนิคพิเศษ และเสียงประกอบเพื่อเพิ่มความตื่นเต้น ระทึกขวัญ

๓. อาจมีเนื้อหาสาระที่แสดงให้เห็นเหตุการณ์หรืออันตรายร้ายแรงโดย เป็นการ สาธิตให้ความรู้ เช่น ภาพเหตุการณ์อุบัติภัยต่างๆ โดยไม่แสดงให้เห็นถึงการทรมาน

๔. อาจมีเนื้อหาสาระที่เป็นการแสดงเหตุการณ์ กิจกรรม พฤติกรรม หรือ ความเชื่อที่ชักจูงไปสู่อันตราย หรือเสี่ยงต่อการดำเนินชีวิตในวัยเด็ก

๕. อาจมีการใช้อาวุธในการทำร้ายผู้อื่น ตนเอง สัตว์ สิ่งของ โดย

๑) ไม่นำเสนอในลักษณะที่น่า ชักง

๒) ไม่แสดงถึงกระบวนการที่ชัดเจน หรือเน้นผลที่ได้รับจากการใช้อาวุธ

๖. อาจมีการดัดแปลงสิ่งของรอบตัวให้เป็นอาวุธ ในการทำร้ายผู้อื่น ตนเอง สิ่งของ และสัตว์ โดยไม่แสดงถึงกระบวนการที่ชัดเจนหรือเน้นผลที่ได้รับ

๗. อาจมีพื้นที่ หรือสถานที่เฉพาะที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก หรือเรื่องในจินตนาการ (แฟนตาซี) หรือ การ์ตูนสำหรับเด็ก โดยไม่เน้นการแสดงถึงกิจกรรมที่ดำเนินในสถานที่นั้น เช่นการถูกล่อลวงไปขายในสถานบริการทางเพศ การทำงานในสถานบันเทิงยามราตรี

เพศ ระดับ ๑

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่องโดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ

๒. อาจมีเนื้อหาสาระที่แสดงภาพเปลือยที่ไม่มีเจตนา เพื่อยั่วเย้าอารมณ์ หรือเป็นการแต่งกายในกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับในสังคม ถูกต้องตามกาลเทศะ และตามกติกาสากล (Dress Code) เช่น การใส่ชุดว่ายน้ำที่ชายหาด แฟชั่นโชว์ หรือสระว่ายน้ำ การใส่ชุดกีฬาเฉพาะประเภท หรือ ชุดบัลเลต์ ชุดลีลาศ ฉากอาบน้ำที่ไม่เห็นเงาร่างกาย หรือ ภาพเปลือย

๓. อาจมีการแสดงออกถึงสัมพันธ์ภาพทางเพศที่ไม่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกทางเพศ และกิริยาท่าทางที่สื่อความหมายทางเพศที่ไม่เหมาะสม โดย

๑) ไม่นำเสนอในลักษณะที่น่าชักง

๒) เป็นการแสดงความรักที่เหมาะสมตามประเพณี

๓) ไม่แสดงถึงขั้นตอนการกระทำที่ชัดเจน เช่นการแสดงความรักด้วยการจูบในที่สาธารณะโดยไม่เห็นล้น

๔. อาจมีคำนิยมเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย เช่น มีตัวละครที่ผิดเพศ เช่น กะเทย พฤติกรรมนอกใจคู่รัก หรือเป็นเรื่องในจินตนาการ

(แฟนตาซี) หรือ การ์ตูนสำหรับเด็ก หรือเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหาสังคม หรือสะท้อนสังคมที่เป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ โดยที่ไม่นำเสนอในลักษณะที่น่า ชักจูง

ความมั่นคง ระดับ ๑

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่องโดยไม่เป็นองค์ประกอบ ที่พบบ่อยในการนำเสนอ

๒. อาจมีเนื้อหาสาระที่แสดงการกระทบกระทั่ง ในประเด็นที่เกี่ยวกับ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ เพศ ศาสนา สถานะ ชนชั้น หรือการแสดงที่ก่อให้เกิดทัศนคติในทางลบ ต่อบุคคล หรือกลุ่มบุคคลอื่น

๓. อาจมีเนื้อหาที่แสดงวิธีการก่ออาชญากรรมหรือใช้อาวุธ การพนัน การค้า ประเวณี โดย เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหาสังคม หรือสะท้อนสังคมที่เป็นจริง เพื่อ ประโยชน์ในการเรียนรู้ และสร้างความมั่นคงให้กับการดำรงชีวิตในสังคมยุคปัจจุบัน และภาพลักษณ์ของประเทศ ซึ่งทั้งหมดนี้ไม่ชักจูง หรือส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรม เลียนแบบ

ยาเสพติด ระดับ ๐

ไม่มีการใช้หรือการแสดงให้เห็นสารเสพติดของมีนเมาทุกประเภท

ศาสนา ลัทธิ ความเชื่อ คำสั่งสอน ระดับ ๑

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่อง

๑) โดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ

๒) ที่ไม่นำเสนอในลักษณะที่น่า ชักจูงให้หลงเชื่อ มงาย

๒. อาจมีการใช้ไสยศาสตร์ เวทมนตร์ ปาฏิหาริย์ เรื่องเหนือธรรมชาติ หรือ เป็นการเรียนรู้ให้ความรู้ด้านวิชาการ หรือเป็นเรื่องในจินตนาการ (แฟนตาซี) หรือ การ์ตูน สำหรับเด็ก

๖. อาจมีการดัดแปลงสิ่งของรอบตัวให้เป็นอาวุธในการทำร้ายผู้อื่น ตนเอง สิ่งของ และสัตว์ โดยไม่แสดงถึงกระบวนการ ที่ชัดเจนหรือเน้นผลที่ได้รับ

๗. อาจมีพื้นที่ หรือสถานที่เฉพาะที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กโดยเป็นไปตามบริบทของเรื่อง หรือ เรื่องในจินตนาการ (แฟนตาซี) หรือ การ์ตูนสำหรับเด็ก โดยไม่เน้นการแสดงถึงกิจกรรมที่ดำเนินในสถานที่นั้น เช่นการถูกล่อลวงไปขาย ในสถานบริการทางเพศ การทำงานในสถานบันเทิงยามราตรี

เพศ ระดับ ๑

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่องโดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบ บ่อยในการนำเสนอ

๒. อาจมีเนื้อหาสาระที่แสดงภาพเปลือยที่ไม่มีเจตนา เพื่อช่วยขู่มารมณห์ หรือ เป็นการแต่งกายในกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับในสังคม ถูกต้องตามกาลเทศะ และตามกติกาสากล (Dress Code) เช่น การใส่ชุดว่ายน้ำที่ชายหาด แฟชั่นโชว์ หรือ สระว่ายน้ำ การใส่ชุดกีฬาเฉพาะประเภท หรือ ชุดบัลเลต์ ชุดลีลาศ จากอาบนํ้า ที่ไม่เห็นเงาร่างกาย หรือ ภาพเปลือย

๓. อาจมีการแสดงออกถึงสัมพันธ์ภาพทางเพศที่ไม่ส่งผลให้เกิดความรู้สึก ทางเพศ และกิริยาท่าทางที่สื่อความหมายทางเพศที่ไม่เหมาะสม โดย

๑) ไม่นำเสนอในลักษณะชี้นำชักจูง

๒) เป็นการแสดงความรักที่เหมาะสมตามประเพณี

๓) ไม่แสดงถึงขั้นตอนการกระทำที่ชัดเจน เช่นการแสดงความรักด้วยการ จูบในที่สาธารณะ โดยไม่เห็นลิ้น

๔. อาจมีค่านิยมเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย เช่น มีตัวละครที่ผิดเพศ เช่น กะเทย พฤติกรรมนอกใจคู่รัก หรือเป็นเรื่องในจินตนาการ (แฟนตาซี) หรือ การ์ตูนสำหรับเด็ก หรือเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหาสังคม หรือสะท้อนสังคมที่เป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ โดยที่ไม่นำเสนอในลักษณะชี้นำ ชักจูง

๒. อาจมีเนื้อหาสาระที่แสดงการกระทบกระทั่งในประเด็นที่เกี่ยวกับ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ เพศ ศาสนา สถานะ ชนชั้น หรือการแสดงที่ก่อให้เกิดทัศนคติในทางลบ ต่อบุคคล หรือกลุ่มบุคคลอื่น

๓. อาจมีเนื้อหาที่แสดงวิธีการก่ออาชญากรรมหรือใช้อาวุธ การพนัน การค้า
ประเวณี โดยเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหาสังคม หรือสะท้อนสังคมที่เป็นจริง
ซึ่งทั้งหมดนี้ไม่ชักจูง หรือส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ

๒. อาจมีการกระทำผิดกฎหมาย รวมทั้งการใช้หรือการแสดงให้เห็นสาร
เสพติดของมีนเมาทุกประเภท โดย

- ๑) ไม่นำเสนอในลักษณะชั้นนำชักจูง
- ๒) ไม่แสดงกระบวนการของการกระทำที่ชัดเจน
- ๓) แสดงให้เห็นถึงผล หรือโทษที่ได้รับจากการกระทำนั้น

- ๑) โดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ
- ๒) ที่ไม่นำเสนอในลักษณะชี้หน้า ชักจูงให้หลงเชื่อ งามาย

๒. อาจมีการใช้ไสยศาสตร์ เวทมนตร์ ปาฏิหาริย์ เรื่องเหนือธรรมชาติ

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่องโดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบ
บ่อยในการนำเสนอ

๒. อาจมีการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม ล่อแหลม หมิ่นเหม่ สื่อความหมายในเชิงลบ

๓. อาจมีการใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ ก้าวร้าว รุนแรง ดูหมิ่นนำมาซึ่งการลดทอนศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์

๔. อาจมีการใช้ภาษาสแลง โดยเป็นไปตามบริบทของเรื่องที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ โดยหากเป็นคำพูดในชีวิตประจำวัน ตามยุคสมัย ต้องไม่หยาบคายหรือก้าวร้าว

ภาพยนตร์ที่เหมาะสมผู้มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป 15+

ความรุนแรง ระดับ ๒

๑. อาจมีการใช้ความรุนแรงต่อตนเอง ทั้งนี้เป็นไปตามบริบทของเรื่อง โดยไม่เน้นให้เห็นขั้นตอนการกระทำ และผลจากการกระทำที่ชัดเจน

๒. อาจมีการแสดงที่ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกสะเทือนใจ สะเทือนขวัญ หวาดกลัว หรือวิตก โดย

๑) สามารถแสดงขั้นตอนการกระทำ และผู้ถูกกระทำ รวมทั้งผลจากการกระทำนั้น

๒) สามารถเห็นภาพการตาย การบาดเจ็บ บาดแผล เลือดตกยางออก

๓. อาจมีการแสดงให้เห็นเหตุการณ์ หรืออันตรายร้ายแรง

๔. อาจมีการใช้อาวุธในการทำร้ายผู้อื่นตนเองและสิ่งของ โดยสามารถแสดงถึงกระบวนการและผลที่ได้รับจากการใช้อาวุธ

เพศ ระดับ ๑

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่องที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้โดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ

๒. อาจมีเนื้อหาสาระที่แสดงภาพเปลือยที่ไม่มีเจตนา เพื่อขำขุกอารมณ์ หรือ เป็นการแต่งกายในกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับในสังคม ถูกต้องตามกาลเทศะ และตามกติกาสากล (Dress Code) เช่น การใส่ชุดว่ายน้ำที่ชายหาด แฟชั่นโชว์

หรือสรว่ายน้ำ การใส่ชุดกีฬาเฉพาะประเภท หรือ ชุดบัลเลต์ ชุดลีลาศ จากอาบน้ำ
ที่ไม่เห็นเงาร่างกาย หรือ ภาพเปลือย

๓. อาจมีการแสดงออกถึงสัมพันธ์ภาพทางเพศที่ ไม่ส่งผลให้เกิดความรู้สึก
ทางเพศ และกิริยาท่าทางที่สื่อความหมายทางเพศที่ไม่เหมาะสม โดย

๑) ไม่นำเสนอในลักษณะชู้หน้าชู้งู

๒) เป็นการแสดงความรักที่เหมาะสมตามประเพณี

๓) ไม่แสดงถึงขั้นตอนการกระทำที่ชัดเจน เช่นการแสดงความรักด้วยการ
จูบในที่สาธารณะโดยไม่เห็นลั้น

๔. อาจมีคำนิยามเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมกับสังคม และวัฒนธรรมไทย เช่น
มีตัวละครที่ผิดเพศ เช่น กะเทย พฤติกรรมนอกใจคู่รัก หรือเป็นเรื่องในจินตนาการ
(แฟนตาซี) หรือ การ์ตูนสำหรับเด็ก หรือเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหาสังคม
หรือสะท้อนสังคมที่เป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ โดยที่ไม่นำเสนอในลักษณะชู้หน้า
ชู้งู

ความมั่นคง ระดับ ๒

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่องโดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ

๒. อาจมีเนื้อหาสาระที่แสดงการกระทบกระทั่งในประเด็นที่เกี่ยวข้อง เชื้อชาติ
ชาติพันธุ์ เพศ ศาสนา สถานะ ชนชั้น หรือการแสดงที่ก่อให้เกิดทัศนคติในทางลบ
ต่อบุคคล หรือกลุ่มบุคคลอื่น

๓. อาจมีเนื้อหาที่แสดงวิธีการก่ออาชญากรรมหรือใช้อาวุธ การพนัน การค้า
ประเวณี โดยเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหาสังคม หรือสะท้อนสังคมที่เป็นจริง
ซึ่งทั้งหมดนี้ไม่ชักจูง หรือส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ

ยาเสพติด ระดับ ๑

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่องโดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ

๒. อาจมีการกระทำผิดกฎหมาย รวมทั้งการใช้หรือการแสดงให้เห็นสารเสพติดของมีนเมาทุกประเภท โดย

- ๑) ไม่นำเสนอในลักษณะที่น่าชักจูง
- ๒) ไม่แสดงกระบวนการของการกระทำที่ชัดเจน
- ๓) แสดงให้เห็นถึงผล หรือโทษที่ได้รับจากการกระทำนั้น

ศาสนา ลัทธิ ความเชื่อ คำสั่งสอน ระดับ ๒

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่อง

- ๑) โดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ
- ๒) ที่ไม่นำเสนอในลักษณะที่น่า ชักจูงให้หลงเชื่อ มงมาย

๒. อาจมีการใช้ไสยศาสตร์ เวทมนตร์ ปาฏิหาริย์ เรื่องเหนือธรรมชาติ

ภาษา ระดับ ๒

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่องที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ โดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ

๒. อาจมีการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม หรือ ภาษาสแลง ที่ล่อแหลม หมิ่นเหม่สื่อความหมายในเชิงลบ

๓. อาจมีการใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ ก้าวร้าว รุนแรง ดูหมิ่นนำมาซึ่งการลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป 18+

ความรุนแรง ระดับ ๓

๑. มีการใช้ความรุนแรงต่อตนเอง โดยสามารถเห็นขั้นตอนการกระทำ และผลจากการกระทำที่ชัดเจน โดยต้องไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒. มีการแสดงที่ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกสะเทือนใจ สะเทือนขวัญ หวาดกลัว หรือวิตก โดย

๑) สามารถแสดงขั้นตอนการกระทำ และผู้ถูกกระทำ รวมทั้ง ผลจากการกระทำนั้น

๒) สามารถเห็นภาพการตาย การบาดเจ็บ บาดแผล เลือดตกยางออก

๓. อาจมีการแสดงให้เห็นเหตุการณ์ หรืออันตรายร้ายแรง

๔. อาจมีการใช้อาวุธในการทำร้ายผู้อื่น ตนเอง สัตว์ สิ่งของ

เพศ ระดับ ๒

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่องที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้โดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ

๒. อาจมีภาพสรีระและการแต่งกายที่ไม่มิดชิด เช่น เห็นหน้าอก เห็นกัน

๓. อาจมีการแสดงออกถึงสัมพันธ์ทางเพศที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึทางเพศ และกิริยาท่าทางที่สื่อความหมายทางเพศที่ไม่เหมาะสมโดยไม่เห็นขั้นตอนชัดเจน เช่น เลิฟซีน (Love Scene) เห็นหน้าอก การจูบใช้ลิ้น

๔. อาจมีคำนิยามเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมกับสังคม และวัฒนธรรมไทย

ความมั่นคง ระดับ ๒

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่องโดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ

๒. อาจมีเนื้อหาสาระที่แสดงการกระทบกระทั่ง ในประเด็นที่เกี่ยวกับ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ เพศ ศาสนา สถานะ ชนชั้น หรือการแสดงที่ก่อให้เกิดทัศนคติในทางลบต่อบุคคล หรือกลุ่มบุคคลอื่น

๓. อาจมีเนื้อหาที่แสดงวิธีการก่ออาชญากรรมหรือใช้อาวุธ การพนัน การค้าประเวณี โดยเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหาสังคม หรือสะท้อนสังคมที่เป็นจริงซึ่งทั้งหมดนี้ไม่ชักจูง หรือส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ

ยาเสพติด ระดับ ๒

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่อง

๒. อาจมีการกระทำผิดกฎหมาย รวมทั้งการใช้หรือการแสดงให้เห็นสารเสพติดของมีนเมาทุกประเภท โดย

๑) ไม่นำเสนอในลักษณะที่น่าชักจูง

๒) สามารถแสดงกระบวนการของการกระทำที่ชัดเจน

๓) แสดงให้เห็นถึงผล หรือโทษที่ได้รับจากการกระทำนั้น

ศาสนา ลัทธิ ความเชื่อ คำสั่งสอน ระดับ ๒

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่อง

๑) โดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ

๒) ที่ไม่นำเสนอในลักษณะที่น่า ชักจูงให้หลงเชื่อ งามาย

๒. อาจมีการใช้ไสยศาสตร์ เวทมนตร์ ปาฏิหาริย์ เรื่องเหนือธรรมชาติ

ภาษา ระดับ ๓

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่องที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้โดยไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ

๒. อาจมีการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม หรือ ภาษาสแลง ที่ล้อแหลมหมิ่นเหม่สื่อความหมายในเชิงลบ โดยต้องไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๓. อาจมีการใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ ก้าวร้าว รุนแรง ดูหมิ่น นำมาซึ่งการลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยต้องไม่ขัดต่อกฎระเบียบและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้มีอายุต่ำกว่าสิบปีดู 20-

ความรุนแรง ระดับ ๓

๑. มีการใช้ความรุนแรงต่อตนเอง โดยสามารถเห็นขั้นตอนการกระทำ และผลจากการกระทำที่ชัดเจน โดยต้องไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒. มีการแสดงที่ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกสะเทือนใจ สะเทือนขวัญ หวาดกลัว หรือวิตก โดย

๑) สามารถแสดงขั้นตอนการกระทำ และผู้ถูกกระทำ รวมทั้ง ผลจากการกระทำนั้น

๒) สามารถเห็นภาพการตาย การบาดเจ็บ บาดแผล เลือดตกยางออก

๓. อาจมีการแสดงให้เห็นเหตุการณ์ หรืออันตรายร้ายแรง

๔. อาจมีการใช้อาวุธในการทำร้ายผู้อื่น ตนเอง สัตว์ สิ่งของ

เพศ ระดับ ๓

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่อง

๒. อาจมีภาพสรีระและการแต่งกายที่ไม่มิดชิด เช่น เห็นหน้าอก เห็นกันเห็นอวัยวะเพศ

๓. อาจมีการแสดงออกถึงสัมพันธ์ทางเพศที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกทางเพศ และกิริยาท่าทางที่สื่อความหมายทางเพศที่ไม่เหมาะสม โดยหากเป็นการแสดงสัมพันธ์ทางเพศในลักษณะผิดประเพณี ผิดกฎหมาย หรือผิดธรรมชาติ ต้องไม่เน้นขั้นตอน การกระทำอย่างชัดเจน และต้องไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔. อาจมีคำนิยามเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย โดยหากเป็นการแสดงคำนิยามเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม ต้องไม่เน้นขั้นตอนการกระทำอย่างชัดเจน และต้องไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ความมั่นคง ระดับ ๓

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่อง

๒. อาจมีเนื้อหาสาระที่แสดงการกระทบกระทั่งในประเด็นที่เกี่ยวกับ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ เพศ ศาสนา สถานะ ชนชั้น หรือการแสดงที่ก่อให้เกิดทัศนคติในทางลบต่อบุคคล หรือกลุ่มบุคคลอื่น

๓. อาจมีเนื้อหาที่แสดงวิธีการก่ออาชญากรรมหรือใช้อาวุธ การพนัน การค้า
ประเวณี

ยาเสพติด ระดับ ๓

อาจมีการกระทำอันผิดกฎหมาย รวมทั้งการใช้หรือการแสดงให้เห็นสารเสพติด
ของมีนเมาทุกประเภท

ศาสนา ลัทธิ ความเชื่อ คำสั่งสอน ระดับ ๓

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่อง

๒. อาจมีการใช้ไสยศาสตร์ เวทมนตร์ ปาฏิหาริย์ เรื่องเหนือธรรมชาติ หรือมี
เนื้อหาเกี่ยวข้องกับลัทธิ ความเชื่อทางศาสนา

ภาษา ระดับ ๓

๑. อาจมีเนื้อหาสาระเป็นไปตามบริบทของเรื่องที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้โดย
ไม่เป็นองค์ประกอบที่พบบ่อยในการนำเสนอ

๒. อาจมีการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม หรือ ภาษาสแลง ที่ล่อแหลม หมิ่นเหม่
สื่อความหมายในเชิงลบ โดยต้องไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๓. อาจมีการใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ ก้าวร้าว รุนแรง ดูหมิ่น นำมาซึ่งการลดทอน
ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยต้องไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

๑. เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ หรือการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

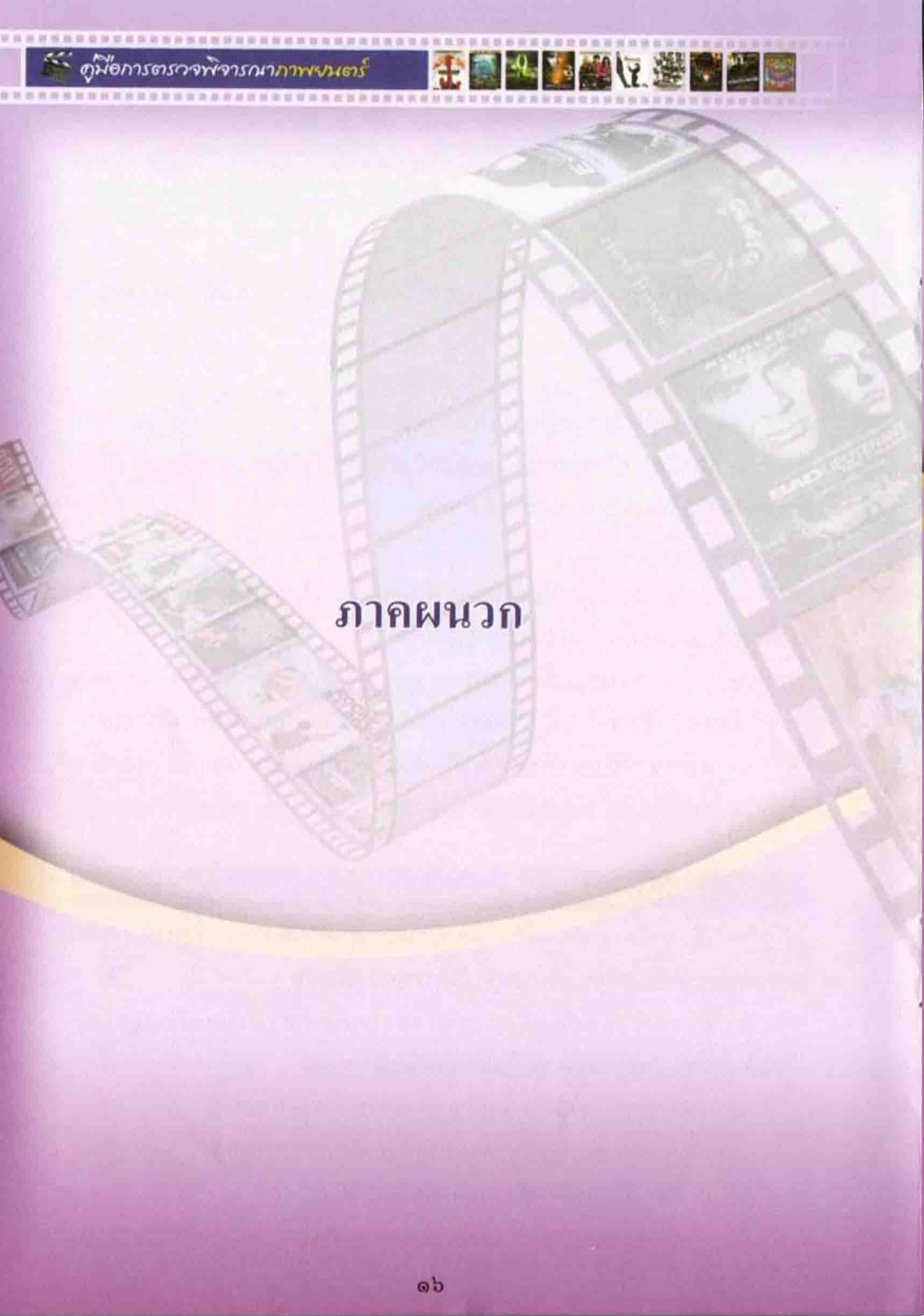
๒. สาระสำคัญของเรื่องเป็นการเหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนา
หรือไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถาน หรือปูชนียวัตถุ

๓. เนื้อหาที่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ

๔. เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ

๕. สาระสำคัญของเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์

๖. เนื้อหาที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ที่เห็นอวัยวะเพศ

ภาคผนวก

กฎกระทรวง

กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เนื้อหาส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือศีลธรรมอันดีของชาติ

(๒) เนื้อหาส่งเสริมความรู้หรือความเข้าใจในการพัฒนาสังคม ครอบครัว หรือคุณภาพชีวิต หรือการรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม

(๓) เนื้อหาส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ความรับผิดชอบ หรือจิตสำนึกเกี่ยวกับการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือประวัติศาสตร์ของชาติ

ข้อ ๒ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เนื้อหาที่ไม่มีความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน หรือให้ความบันเทิงเป็นการทั่วไป

(๒) ไม่มีลักษณะของภาพยนตร์ตามข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕

เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๕๒ ก

หน้า ๑๕
ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒

(๒) เนื้อหาที่แสดงวิธีการก่ออาชญากรรมซึ่งอาจชักจูงหรือส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ

(๓) เนื้อหาที่แสดงวิธีการใช้สารเสพติด

(๔) เนื้อหาเกี่ยวกับลัทธิหรือคำสั่งสอนที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี หรือขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งอาจชักจูงให้ผู้ชมหลงเชื่อ

ข้อ ๗ ภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ หรือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) สารสำคัญของเรื่องเป็นการเหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนา หรือไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปุชนิยสถาน หรือปูชนียวัตถุ

(๓) เนื้อหาที่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ

(๔) เนื้อหาที่กระทบกระเทือนต่อสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ

(๕) สารสำคัญของเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์

(๖) เนื้อหาที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ที่เห็นอวัยวะเพศ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ สลักเพชร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๕๒ ก

หน้า ๑๖
ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำหนดว่าภาพยนตร์ลักษณะใดควรจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

ที่ ๒ / ๒๕๕๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

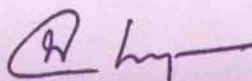
ตามที่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ได้มีมติในวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เพื่อดำเนินการจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ โดยมีแนวทางการจัดทำคู่มือตามหลักเกณฑ์การกำหนดประเภทภาพยนตร์ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

๑. รองเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
(นางสาวนันทยา สว่างวุฒิชรรม)	ประธาน
อนุกรรมการ
๒. นายสรจักร เกษมสุวรรณ	รองประธาน
อนุกรรมการ
๓. นายแพทย์ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน	รองประธาน
อนุกรรมการ
๔. นายพัลลภ ไทยอารี	อนุกรรมการ
๕. นายอรุณฉัตร คุรุวาณิช	อนุกรรมการ
๖. พลโทสุรพล อุดมชัยรัตน์	อนุกรรมการ
๗. นายกิตติศักดิ์ สุวรรณโกสิน	อนุกรรมการ
๘. นายชงยุทธ ทองกองทุน	อนุกรรมการ
๙. นายอาร์ม ทิพยจันทร์	อนุกรรมการ

๑๐. นายสุวัฒน์ ทองร่มโพธิ์	อนุกรรมการ
๑๑. นายปณิธาน เศรษฐบุตร	อนุกรรมการ
๑๒. นายชวณะ ภวากันท์	อนุกรรมการ
๑๓. นายปรัชญา ปิ่นแก้ว	อนุกรรมการ
๑๔. นายอิทธิพล ปรีดิประสงค์	อนุกรรมการ
๑๕. นายศิริศักดิ์ กษพัชรินทร์	อนุกรรมการ
๑๖. ผู้แทนมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้แทนสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้แทนสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๗	อนุกรรมการ
๑๙. ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์	อนุกรรมการ
๒๐. ผู้อำนวยการสำนักภาพยนตร์และวีดิทัศน์	อนุกรรมการและ
เลขานุการ
๒๑. นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการขึ้นไป
สำนักภาพยนตร์และวีดิทัศน์	อนุกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๒

(นางจวิรัตน์ เกษตรสุนทร)

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
ประธานคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

ที่ ๓ / ๒๕๕๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

ตามคำสั่งคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่ ๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เพื่อดำเนินการจัดทำคู่มือการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ในการนี้ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควร แต่งตั้งอนุกรรมการเพิ่มเติม ประกอบด้วย

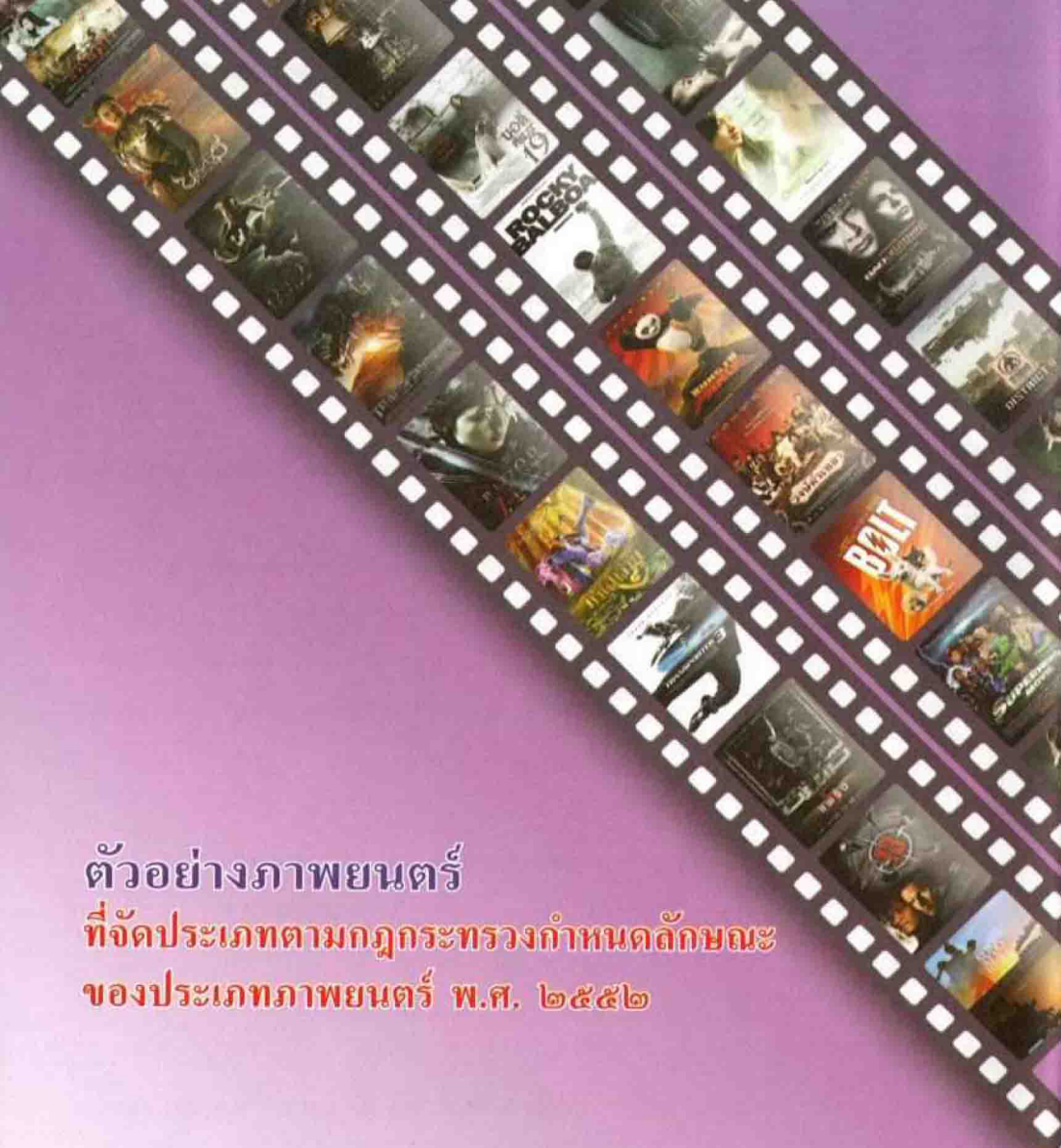
๑. แพทย์หญิงพรณพิมล หล่อตระกูล	อนุกรรมการ
๒. นายธนกร ปุลิเวคินทร์	อนุกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(นางฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร)

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
ประธานคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

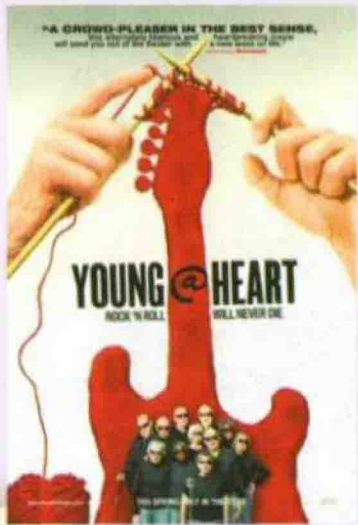

ตัวอย่างภาพยนตร์
ที่จัดประเภทตามกฎหมายกำหนดลักษณะ
ของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. ๒๕๕๒

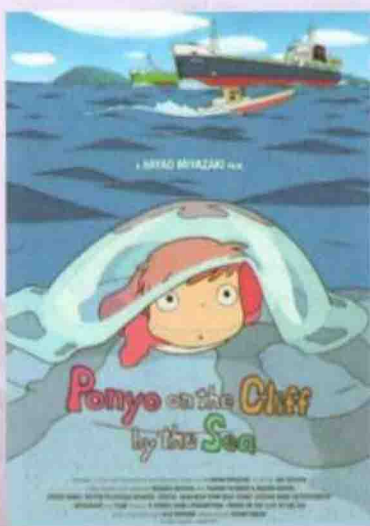
๓
ส่งเสริม

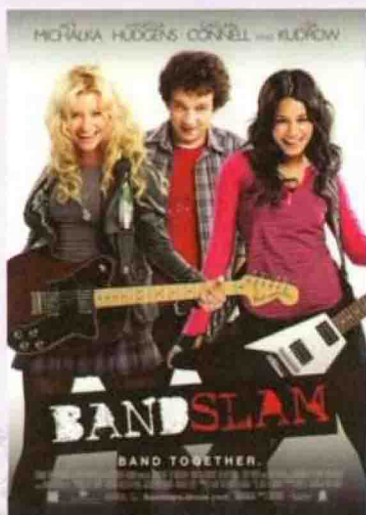
ภาพยนตร์เรื่องนี้
ส่งเสริมการเรียนรู้
และควรส่งเสริมให้มีการดู

๓
ทั่วไป

ภาพยนตร์เรื่องนี้
เหมาะสมกับผู้ที่ทั่วไป

ภาพยนตร์เรื่องนี้
เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุ
ตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป

ภาพยนตร์เรื่องนี้
เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุ
ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป

ภาพยนตร์เรื่องนี้
เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุ
ตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

ภาพยนตร์เรื่องนี้
ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ดู

สัญลักษณ์ของประเภทภาพยนตร์*

	ส ส่งเสริม	ภาพยนตร์เรื่องนี้ ส่งเสริมการเรียนรู้ และควรส่งเสริมให้มีการดู
	ท ทั่วไป	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป
	น 13+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุ ตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป
	น 15+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุ ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป
	น 18+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุ ตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป
	ฉ 20-	ภาพยนตร์เรื่องนี้ ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ดู

* อ้างอิงจาก : ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง การกำหนด
หมายเลขรหัส ลักษณะเครื่องหมายการอนุญาต และประเภทของภาพยนตร์
และคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ วีดิทัศน์ และสื่อโฆษณา ผ่านการตรวจ
พิจารณาและได้รับอนุญาตแล้ว พ.ศ.๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒
ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๔๓ ง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

